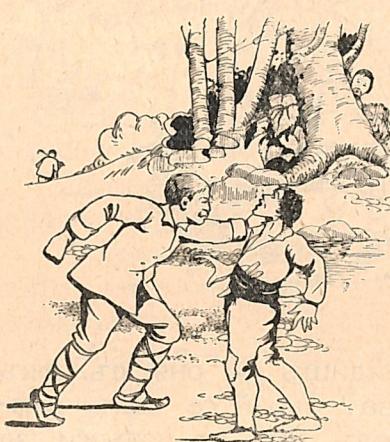

Скоро следъ него трети човѣкъ се отбилъ при извора. Той се напиль хубаво съ вода и легналъ подъ дървото да си почине. Но ето че изведенъжъ, първиятъ човѣкъ пристигналъ при него и се нахврлилъ отгоре му.

— Върни ми паритѣ, — викалъ той и, грабвайки единъ пржътъ, почналъ да го бие безмилостно.

Човѣкътъ го увѣрявалъ, че нито ги е взелъ, нито знае нѣщо за тѣхъ, но другиятъ не го ѝ слушашъ — той го билъ дотогава, докато човѣкътъ издѣхналъ.

Скритиятъ задъ дървото видѣлъ Божията правда и трѣналъ да дири Господа.

Намѣрилъ го пакъ на сѫщото мѣсто, гдето го бѣ срѣщналъ по-рано.

— Господи, — казалъ той — каква е твоята правда, че азъ не мога да я разбера.

— Ето каква е, — отвѣрналъ Богъ. Първиятъ човѣкъ, който се спрѣ на извора, не бѣше добъръ. Той е единъ богатъ изедникъ, който мжчи слугитѣ си да му работятъ, а следъ това ги изпѣжда, безъ да имъ даде стотинка за труда. Падаше му се, да изгуби кесията си съ паритѣ.

Вториятъ човѣкъ бѣ единъ беденъ работникъ, който, следъ като работи дѣлги години на едно мѣсто, изпѣдиха го, безъ да му заплатятъ. Паритѣ, които намѣри, му сепадаха.

Третиятъ човѣкъ бѣ единъ страшенъ разбойникъ, когото никой не можеше да залови — нито полицията, нито населението — така ловѣкъ и хитръ бѣ той — но Божата правда го постигна.

Илина Петрова